



Drawing by John R Hume,
courtesy of Scotland's Churches Trust

St Mary Magdalene's Church

7, Glenearn Road, Perth, PH2 0BD

Tel: 01738 336141

Rev. Bogdan Palka S.D.S. - Parish Administrator

Rev. Krzysztof Jablonski (07851 735590) - Permanent Deacon

PARISH MOTTO - 'THE BEST IS YET TO COME'

28 Niedziela Zwykła A 15 Października 2023 Strój weselny

Lubimy uczestniczyć w przyjęciach, być częstowanymi smakolękami, dobrze się bawić przy dobrej muzyce. Jedynym minusem jest to, że przyjęcia mają dwie cechy: po pierwsze nie zdarzają się codziennie, po drugie wymagają od nas innego zachowania, innego ubrania, innego nastroju. Chociaż czasami bywa tak, że mimo zaproszenia, nie zawsze mamy na nie ochotę z różnych względów.

Ale każdy z nas powinien mieć określoną hierarchię wartości i zachowywać ją w momencie, gdy staje przed wyborem pomiędzy różnymi możliwościami i propozycjami, które mu się nadarzają, a Bożym zaproszeniem. Przed Bogiem nie musimy się krygować, udawać, ponieważ Bóg doskonale nas zna i przed Nim nic się nie ukryje. Ale zadbać powinniśmy o nasz odświętny strój, którym ma być nasza dusza, nasza wiara, nasza miłość do Boga, nasza miłość do bliźniego – nie tylko z rodziny, ale także tego, którego znamy jedynie z widzenia.

Ów odświętny strój, który mamy przyoblec w chwili spotkania z Panem, tworzymy od narodzin aż po śmierć. Teraz poprzez analogię do przyjęć weselnych, w których uczestniczyliśmy lub na które nas nie zaproszono, przypatrzmy się, jak Pan Jezus mówi o Sobie, czyniąc to w trzeciej osobie, bo taka jest specyfika przypowieści. Mówiąc o królu zapraszającym na ucztę weselną swego syna, przekazuje nam Prawdę o Królestwie



Bożym, Prawdą, którą On sam przyniósł na świat. Królem jest Bóg, ucztą – zbawienie, jakie przyniósł człowiekowi Syn Boży, sługami zaś są prorocy i apostołowie.

Zaproszonymi, którzy odmawiają przyjęcia na ucztę lub źle się obchodzą ze sługami, są wszyscy, którzy odrzucają Jezusa. Niczego od nich nie żądano, wszystko im zostało dane z dobroci i najwyższej szczodroblewości. Jednak oni nie chcieli z tego skorzystać, bo inne sprawy uznali za ważniejsze.

Odrzucając zaproszenie, odrzucili miłość Boga. Podobnie do nich zachowuje się człowiek, który jest przekonany, że nie potrzebuje zbawienia, człowiek zanurzony w sprawy doczesne, który uważa, że czas poświęcony Bogu i życiu wiecznemu to czas stracony. Bóg jednak nie przestaje ponawiać swego zaproszenia. Kiedy jedni odmawiają, inni zostają zaproszeni na ich miejsce. Ale być wezwanym i przyjść na gody, nie oznacza jeszcze ostatecznego zbawienia. Trzeba mieć strój weselny, by nie zostać wyrzuconym „na zewnątrz w ciemności”. Prawdą jest, że tę „szatę” – bardziej wewnętrzną niż zewnętrzną – daje sam Bóg, Sprawca łaski i wszelkiego dobra w duszy ludzkiej, ale każdy zaproszony musi powiedzieć „tak” Panu, musi przyjąć Jego prawo i odpowiedzieć w pełni na wymagania życia chrześcijańskiego. Czy jest w nas gotowość do przyjęcia „stroju weselnego”?

Bo tak naprawdę, to ta gotowość lub „zgrzytanie zębami” zależy od każdego osobie. Rozważając z największą pokorą dzisiejsze Słowo

Boże, bądźmy dobrej myśli i przyjmujemy już teraz zaproszenie Pana do „Ucztę Eucharystycznej”. Odrzucenie zaproszenia jest zniewagą. Jeszcze gorszą zniewagą jest być na weselu i mieć pogrzebową minę, być obdarowanym łaską i nie cieszyć nią, lecz smucić. Ucztą z przypowieści jest obrazem Eucharystii. Spójrzmy na swoje zaangażowanie na Mszy świętej. Ilu z nas nie ma, nie tyle stroju, co nastroju weselnego i po prostu nie odzywa się ani słowem? Przypomnijmy sobie komunię z Ostatniej Wieczerzy. Judasz zjadł chleb umaczany w winie i wyszedł, milczący i smutny. A była noc. Wszedł od razu w ciemność, ponieważ zrezygnował z czułości Boga. Jan zaś został w Wieczerniku i przytulił się do piersi Jezusa. On nie wyszedł na zewnątrz, pozostał wewnątrz i nasłuchiwał serca Jezusa. Każda Msza św. jest tym zaproszeniem na ucztę przez Króla, tą chwilą jedyną i niepowtarzalną kiedy i ty możesz przytulić się do Serca Jezusa by słuchać Jego słów, oraz karmić się Jego przynajświętszym Ciałem. Święty Piotr Damiani był małym dzieckiem, kiedy stracił rodziców. Był wychowywany przez starszego brata, który bardzo źle go traktował. Dziecko chodziło bez właściwego ubrania i często niedożywione. Pewnego dnia na drodze chłopiec znalazł srebrny pieniądz, a nie mogąc odszukać właściciela, pomyślał, że kupi sobie coś z ubrania. Nagle w pamięci ujrzał zmarłych rodziców. Zdecydował się ofiarować swój skarb na Mszę za rodziców. Od tego dnia jego życie się zmieniło. W niedługim czasie jego losem zajął się drugi brat, który zadbał o jego edukację i traktował go z miłością. Ta zmiana pozwoliła mu zostać kapłanem, a później świętym.

Fr Bogdan SDS

Spowiedź i Msza św.

Zapraszamy do udziału w polskiej Mszy św. o godz. 8.30am i 12pm

Okazja do spowiedzi przed każdą Mszą św.

Korzystajmy z Sakramentu Pokuty by można było w pełni uczestniczyć we Mszy św.

MSZE ŚWIĘTE W NASZEJ PARAFII:

Poniedziałek

– Nie ma Mszy św. Parafialnej

Wtorek – Sobota

– Msze św. o godz. 9am (po angielsku)

Piątek

– Msza św. o godz. 7pm (po polsku)

Adoracja Najświętszego Sakramentu z błogosławieństwem Eucharystycznym

– Piątek od godz. 6:15 do 6:55pm.

Sakrament Pokuty (Spowiedź)

– Piątek o godz. 6:30pm (przed Mszą św.) i w Niedzielę od godz. 11:15am (przed Mszą św.)

Spowiedź i Msza św.

Zapraszamy do udziału w polskiej Mszy św. o godz. 12:00pm. Okazja do spowiedzi przed każdą Mszą św. od godz. 11:15pm. Korzystajmy z Sakramentu Pokuty by można było w pełni uczestniczyć we Mszy św.

Niedzielna Składka (Kolekta):

Niedziela 8-go Października 2023 – 520.50. Nasza druga kolekta na: „Fundację Organy” – 1543.50.

“Bóg zapłać” za wszystkie złożone ofiary i troskę o naszą parafię.

W najbliższą niedzielę 22 października nasza druga kolekta na Misję na Sri Lance.

Kalendarz Liturgiczny

W tym tygodniu wspominając będziemy

W poniedziałek 16-go października

Wspomnienie św. Jadwigi Śląskiej

We wtorek 17-go października

Wspomnienie św. Ignacego Antiocheńskiego biskupa i męczennika

We środę 18-go października

Święto św. Łukasza ewangelisty

W czwartek 19-go października

28 Tydzień Okresu Zwykłego

W piątek 20-go października

28 Tydzień Okresu Zwykłego

W sobotę 21-go września

28 Tydzień Okresu Zwykłego

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Zapraszamy do udziału w adoracji Najświętszego Sakramentu w każdy piątek od godz. 6 – 6:50pm. Po zakończonej adoracji Msza św. o godz. 7pm po polsku. Podczas adoracji Najświętszego Sakramentu jest możliwość przystąpienia do sakramentu spowiedzi od godz. 6:15 – 6:50pm. Dodatkowo Sakrament spowiedzi po polsku jest jeszcze w każdą niedzielę od godz. 11:15pm.

Liturgia Dziecięca

Liturgia dla dzieci w naszej parafii w jedną z niedziel każdego miesiąca. Najbliższa Msza dziecięca 19 listopada 2023 r. o godz. 12pm. Zapraszamy do uczestnictwa!

Humor na Niedzielę

Pewien proboszcz zapytał kiedyś wikarego:

- Ksiądz mówi kazania i wszyscy słuchają, na moich kazaniach wszyscy się nudzą...

- Trzeba sposobem, księżo proboszczu. Ja na przykład, kiedy widzę, że ludzie zaczynają przysypiać, mówię:

- Kocham kobietę - wszyscy się budzą - ale to jest moja matka - dodaję - i w ten sposób kazanie jest ciekawe...

Na kazaniu proboszcza ludzie zaczęli się nudzić, więc postanowił zastosować sposób wikarego:

- Kocham kobietę - powiedział. Wszyscy spojrzeli na niego - ale to jest mama księdza wikarego...

Jubileusz 10-ciolecia „Śpiewających Aniołków”

W listopadzie będziemy świętować jubileusz istnienia grupy muzycznej „Śpiewające Aniołki”. Uroczysta Msza św. z ich udziałem będzie 19 listopada o g. 12pm, a następnie bezpośrednio po Mszy św. 30-to minutowy koncert. Wszystkich Parafian i Przyjaciół, oraz byłe członkinie tej grupy zapraszamy do wspólnego udziału w tej celebracji, a Aniołkom serdecznie gratulujemy i życzymy dużo radości w dalszym uświetnianiu naszej liturgii.

Papieskie orędzie na Światowy Dzień Misyjny 2023

Temat orędzia inspirowany jest fragmentem z Ewangelii wg św. Łukasza, mówiącym o uczniach zmierzających do Emaus (por. Łk 24, 13-35). Papież Franciszek szczególnie uwagę zwraca na przemianę, jaka zachodzi w uczniach po spotkaniu ze Zmartwychwstałym. Jako pierwszy obraz przemiany uczniów Franciszek wskazuje rozpalone serca: „Jezus jest żywym Słowem, jedynym, który może rozpaść serce, oświecić je i przemienić”. Drugim przywołanym obrazem są oczy, które „otworzyły się i rozpoznały Go” przy łamaniu chleba. Źródłem i szczytem

misji Kościoła jest Eucharystia i Jezus w niej obecny. Chrystus łamie dla nas chleb i staje się Chlebem, który spożywamy. Każdy uczeń-misjonarz jest powołany, by dzięki pomocy Ducha Świętego stawać się tym, który łamie chleb i jest chlebem dla świata. Trzeci obraz to nogi gotowe do drogi. Ma przypomnieć nam o misji ad gentes, jaką Kościołowi powierzył Jezus po swoim Zmartwychwstaniu: „Dziś, bardziej niż kiedykolwiek, ludzkość zraniona wielkimi niesprawiedliwościami, podziałami i wojnami potrzebuje Dobrej Nowiny o pokoju i zbawieniu w Chrystusie”.

Odwołując się do adhortacji apostołskiej Ewangelii gaudium, Franciszek przypomina, że „działalność misyjna stanowi wzorzec każdego dzieła Kościoła”, dlatego nawrócenie misyjne pozostaje najważniejszym celem, który powinniśmy stawiać przed sobą jako jednostki i jako wspólnota.

Oświeceni przez Zmartwychwstałego, z rozpalonymi sercami, otwartymi oczyma i nogami gotowymi do drogi mamy rozpaść inne serca Bożym słowem, otwierać oczy bliźnich na Jezusa obecnego w Eucharystii i zapraszać ich do wspólnego kroczenia ku zbawieniu. W naszej diecezji w ramach Niedzieli Misyjnej każda parafia zbiera specjalną kolektę na projekt pomocy na Sri Lance.

W projekcie tym są trzy główne cele: pomoc w podstawowej edukacji dla dzieci żyjących w wioskach gdzie znajdują się plantacje herbaty, drugi pomoc w dostarczaniu żywności do szkół w najuboższych szkołach, oraz trzeci to pomoc w wybudowaniu holu parafialnego przy narodowym sanktuarium oraz zakup maszyn do szycia dla samotnych matek jako przyszłe źródło ich dochodu pomocnego w wychowaniu swoich dzieci. Otaczajmy wszystkich potrzebujących, ale i tych niosących pomoc swoimi modlitwami.

Refleksja Październikowa

Zawsze noszę przy sobie małą figurkę Matki Bożej. Czasami z jakichś zupełnie szczególnych powodów daję ją komuś; potem staram się sprawić sobie następną. Matka Boża jest towarzyszką moich podróży. Nazywam Ją w ten sposób ze względu na pewne konkretne zdarzenie, które mi się przytrafiło. Kiedyś w Indiach podarowano mi sporej wielkości figurę Matki Bożej Fatimskiej. Wozilałam ją do wielu naszych domów, aby wszyscy mogli modlić się do Matki Jezusa. Była wyrzeźbiona z rękoma skierowanymi w dół i z otwartymi dłońmi w akcie zsyłania swoich łask światu.

Miałam legitymację uprawniającą do darmowych przejazdów pociągiem razem z drugim pasażerem. Kiedyś w czasie podróży siedziałam ze wspomnianą figurą posadzoną na siedzeniu obok i konduktor zażądał, abym zapłaciła bilet za bagaż. „To moja towarzyszka” – powiedziałam – „Ona jedzie razem ze mną”. Mężczyzna sprzeciwił się: „Ale nie mówi”. „To figurka Matki Maryi i jedzie razem ze mną” – odparłam. Po chwili konduktor przestał nalegać i odszedł. Od tej pory zawsze uważam Maryję za moją towarzyszkę podróży. Nigdy nie jestem sama!